

empel illustrere, hvorledes dette Forslag i Praksis kan komme til at virke. Jeg skal tage Forholdene i Odense. Som bekendt eje de fynske Landmænd de offentlige Slagtehusene i Odense, hvor al Slagning indenfor Odense By, til Byens Forbrug, foregaar. Nu er der tillige i Odense et privat Svineslagteri, som i sin Tid blev købt af Mr. Denner i London. Dette Slagteri er forpligtet overfor Kommunen til udelukkende at slagte til Eksport. Kun i Undtagelsestilfælde kan det slagte til Byens Forbrug og maa da betale en Afgift af 2 Kr. pr. Svin. Vedtages nu dette Forslag, vil dette Slagteri uhindret kunne sælge sine Varer i Odense By og skal kun betale en Kontrolafgift af 10 Øre pr. Svin. Men naar Slagterne skulle betale 2 Kr., vil man kunne sige sig selv, at det er en Konkurrence, som det vil være vanskeligt for Slagterne at staa overfor. Naar Slagteriet kan kaste sine Varer ud paa Markedet, naar det finder det formaalstjenligt, vil det let medføre, at Slagterne til sidst maa høre op med at slagte Svin. Der kan derved skabes et Forhold, hvorved ikke alene Slagternes Virksomhed ødelægges, men det offentlige Slagtehus kan tage en Kontrolindtægt af 12,000 à 15,000 Kr. om Aaret, alt til Fordel for et udenlandsk Firma. Det kan dog neppe være Meningen. Jeg ved ogsaa, at den ærede Forslagsstiller er villig til at ændre dette Forhold. Jeg finder, at naar de fynske Landmænd og Odense Bys Repræsentanter ere enige om at ønske at bevare denne kontraktmæssige Ordning, bør man fra Lovgivningsmagts Side give dem Lov til at arbejde videre i Fred og Ro. Det kan ske ved, at vi give Forslaget en Tilføjelse om, at Loven ikke gør Indgreb i kontraktmæssige Forhold vedrørende denne Kontrol.

Jeg vil som det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) ikke være med til at stille Forslag om at faa Udvalg nedsat, fordi jeg ønsker dette Forslag fremmet, men jeg henstiller disse Bemærkninger til Overvejelse for den ærede Forslagsstiller, om han skulde være villig til eventuelt til anden Behandling at komme med den af mig antydede Ændring af Forslaget.

Martin Madsen: Jeg kan efter de sidste Udtalelser af det ærede Medlem for Verringe (Lindø) fatte mig i stor Korthed. Den Fremstilling, han gav, falder i alt væsentligt sammen med min Opfattelse af de Interesser, jeg ved denne Lejlighed

specielt har Forpligtelse til at søge at værne. Jeg skal altsaa indskrænke mig til et Par vejledende Bemærkninger om selve Sagen.

Jeg erkender, at det er af Hensyn til Udlandets Marked, at denne Lov er foreslaaet, og styrker den vor Stilling i saa Henseende, bør denne Forbedring træffes, naar det kun sker uden at komme bestaaende Rettigheder for nær. Jeg mener imidlertid, at man træder bestaaende Rettigheder for nær ved det foreliggende Lovforslag, og derfor vil det være nødvendigt, for at man kan gaa med dertil, at der foretages Ændringer eller i det mindste en Ændring deri, Jeg kan fuldstændig lade det Punkt ligge, som jeg ellers havde ønsket at omtale: Konkurrencen, som bliver paaført ved denne Lejlighed, og henholde mig til, hvad den sidste ærede Taler sagde paa dette Omraade. Den Indtægt, som vil gaa tabt for Byerne, er saa betydelig, at det ikke kan gaa an, uden at man søger Erstatning derfor, og jeg henholder mig da til, hvad den højterede Justitsminister udtalte i Efteraaret. Han erkendte, at man ikke kunde se bort fra, at Justitsministeriet havde sanktioneret Byernes Sundhedsvedtægter og altsaa deri fastsat Prisen for Kontrollen, og at Indenrigsministeriet havde tilladt Bykommunerne at optage de Laan, som vare fornødne til at anlægge disse Slagterianstalter og Kontrolsystemer. Som Følge deraf erkendte Justitsministeren, at der var Grund til at yde Erstatning til saadanne Kommuner, som vare stedte i dette Tilfælde, men at denne Erstatning naturligvis ikke maatte gaa ud over, hvad der forlangtes til Forrentning og Amortisation af de truffene Foranstaltninger, derimod ikke omfatte den Indtægt, de gave Byerne. Det sidste vedkender jeg mig naturligvis fuldstændig. Ved en eventuel Omregulering er det klart, at for Indtægter ud over Amortisation og Forrentning vil der ikke kunne gives Erstatning.

En Bemærkning af den Art, at Forslaget til en vis Grad vil gøre Indgreb i Kommunernes Selvstyre, skal jeg ikke udbrede mig over, en saadan Bemærkning vil den ærede Forslagsstiller selv finde mærkelig, da han naturligvis, saa stærkt som nogen, vil hævde Kommunernes Selvstyre. Vi kunne derfor være enige om, at dette, som saa mange andre Stykker, begrænses af, hvad der er nødvendigt for det store og hele, og det vil jeg ogsaa bøje mig for. Jeg er ikke saa sikker paa, at man i Almindelighed vil opfatte det